

Sagernes behandling.

§ 109. Anlægger skadelidte sag mod forsikringselskabet, skal selskabet tilsiige enhver, der er ansvarlig efter § 103, til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i borgerlige sager. Tilsiigelsen skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Enhver, der tilsiges efter stk. 1, kan ved at fremsætte begæring herom til retsbogen indtræde som part i sagen. Indtræder han ikke, er afgørelsen af erstatningsspørgsmålet ved dom eller forlig bindende for ham.

§ 110. Hvis der rejses tiltale for en skadeforvoldende lovovertrædelse, der kan medføre erstatningsansvar efter dette kapitel, skal der gives den eller de skadelidte lejlighed til at påstå erstatning. Hvis der ikke opnås forlig om erstatningen, skal erstatningspåstandene påkendes under sagen, selv om straf ikke pålægges tiltalte.

Stk. 2. I særlige tilfælde, hvor erstatningskravet angår materiel skade og er af indviklet beskaffenhed, kan retten dog, efter at forlig forgæves er prøvet, nægte kravets forfølgning under straffesagen.

§ 111. Påkendelse af erstatningsspørgsmålet kan ske før eller efter afgørelsen af spørgsmålet om straf.

Stk. 2. Det forsikringselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring for det køretøj, som tiltalte benyttede, eller den, der efter § 108, stk. 3, hæfter for den skete skade, anses for erstatningsspørgsmålets vedkommende som part i sagen og skal tilsiges til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i straffesager.

Stk. 3. Påhviler der efter § 103 andre end tiltalte erstatningsansvar, skal tillige disse tilsiges til ethvert retsmøde med det i stk. 2 nævnte varsel. Bestemmelserne i § 109, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Når erstatningsspørgsmålet påkendes under sagen, kan retten i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 30 pålægge rettergangsbøder og sagsomkostninger.

§ 112. Ankes en straffesag, under hvilken erstatningsspørgsmålet er blevet påkendt, anses enhver, der for erstatningsspørgsmålets vedkommende har været part i den indankede sag, tillige som part under anken, hvis erstatningsspørgsmålet tages under påkendelse.

Stk. 2. Den i retsplejelovens § 996 nævnte adgang til at anke i den borgerlige retsplejes former står åben for enhver, der, for så vidt angår erstatningsspørgsmålet, har været part i sagen.

Stk. 3. Med hensyn til anke betragtes en særskilt påkendelse af straffe- eller erstatningspåstanden som en selvstændig dom.

Stk. 4. Retsplejelovens § 995, stk. 4, finder ikke anvendelse i de sager, der er nævnt i § 110, stk. 1.

§ 113. Afgøres erstatningsspørgsmålet under en straffesag, skal retten af egen drift påkende spørgsmålet om regres i medfør af § 107, stk. 2, eller § 108, stk. 3, 2. pkt. På grundlag af en dom, der anerkender sådan regres, kan der foretages eksekution for regresbeløbet i det omfang, hvori forsikringselskabet godtgør at have betalt den ved dommen pålagte erstatning. §§ 110-112 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til regreskravet.

Ansvar efter lov om fragtaftaler ved international vejtransport.

§ 114. Reglerne i dette kapitel finder ikke anvendelse på en fragtførers ansvar, hvis dette er omfattet af lov om fragtaftaler ved international vejtransport.

Kapitel 17.

Straf, afgifter m. v.

Straf.

§ 115. Overtrædelse af § 9, stk. 1, § 52, § 53, stk. 1, § 55, stk. 1, og § 61, stk. 1, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år.

Stk. 2. Den, som fører motordrevet køretøj til trods for, at retten til at være eller blive fører af sådant køretøj er frakendt ham, straffes med hæfte eller fængsel indtil 1 år eller under særlig formildende omstændigheder med bøde.